

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatele: A. H.**, zastoupen JUDr. Vladimírem Gelbičem, advokátem, se sídlem Jugoslávská 11, 120 00 Praha 2, a **dalšího účastníka : Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 9. 2004, č. j. 24 Az 358/2004 - 14,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Stěžovatel se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 5. 2004, č. j. OAM - 6682/VL - 11 - BE07 - 2003, kterým bylo rozhodnuto, že účastník řízení nesplňuje důvody udělení azylu podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že s usnesením Krajského soudu v Ostravě nesouhlasí, neboť se domnívá, že vzhledem k důležitosti žaloby pro jeho další život, by měla být tato řádně projednána a soud by měl učinit vše pro to, aby v jeho případě bylo rozhodnuto v souladu se zákony České republiky a Listinou základních práv a svobod, a to bez ohledu na skutečnost, že je cizinec. Domnívá se proto, že byly splněny důvody pro podání kasační stížnosti podle § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Následně podáním učiněným osobně u Krajského soudu v Ostravě požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V doplnění kasační stížnosti k výzvě Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 12. 2004, č. j. 24 Az 358/2004 - 21, pak stěžovatel prostřednictvím svého právního zástupce, kterého si sám zvolil, toliko uvedl, že usnesení krajského soudu napadá v souladu s § 103 odst. 1

s. ř. s, s tím, že rozhodnutí o odmítnutí podání ze dne 2. 6. 2004 z důvodu neodstranění vad podání považuje za nezákonné. Opakovaně uvádí, že výzvu Krajského soudu v Ostravě k odstranění vad podání ze dne 10. 8. 2004 nepřevzal, a proto jí nemohl vyhovět. Ze shora uvedených důvodů stěžovatel navrhuje napadené rozhodnutí krajského soudu zrušit.

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) - e) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené a) nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, b) vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost, c) zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce, d) nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, e) nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že podání ze dne 2. 6. 2004, kterým se stěžovatel domáhal zrušení shora citovaného rozhodnutí správního orgánu, postrádalo náležitosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 s. ř. s., neboť nebylo vlastnoručně podepsáno žalobcem. Soud proto v souladu s ust. § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. vyzval žalobce usnesením č. j. 24 Az 358/2004 - 10 ze dne 10. 8. 2004, k odstranění vad podání, a to tak, že vlastnoručně podepíše dvě kopie žaloby, jež byly přiloženy a zašle je ve stanovené lhůtě dvou týdnů zpět soudu. Současně byl žalobce řádně poučen o tom, že nebude-li podání v této lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání odmítne.

Usnesení bylo stěžovateli doručováno na adresu uvedenou v žalobě: P. H., N. K. 5, H. – D. S. Jak vyplývá z poštovní relace, tato písemnost byla na základě předchozí výzvy uložena na poště dne 13. 8. 2004, a protože si ji adresát nevyzvedl, považuje se den 16. 8. 2004 za den doručení (bylo postupováno v souladu s ustanovením § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, podle kterého nebyl-li adresát písemnosti zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.). Ve stanovené lhůtě, a ani později, stěžovatel na uvedenou výzvu nereagoval. Krajský soud v Ostravě proto žalobu odmítl pro neodstranění vad žaloby podle ust. § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s.

Pokud stěžovatel s napadeným rozhodnutím nesouhlasil, musel v kasační stížnosti namítat, že jeho žaloba měla potřebné náležitosti a že výzva soudu k odstranění vad podání neměla své opodstatnění; stěžovatel měl tedy namítat nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Takto však stěžovatel nepostupoval a v kasační

stížnosti pouze napadl postup soudu při doručování výzvy k odstranění vad podání, kdy mu předmětná byla písemnost doručována na adresu uvedenou v žalobě: P. H., N. K. 5, H. – D. S.

Jestliže tedy stěžovatel uvádí jiné důvody, než které pro tento případ připouští § 103 odst. 1 s. ř. s., zatěžuje tak kasační stížnost vadou, která způsobuje, že taková kasační stížnost je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná.

Kasační stížnost není ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. přípustná a Nejvyšší správní soud ji proto jako nepřipustnou odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d/ s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.). Za těchto okolností pozbylo na významu rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu